

Στη φύση διαπιστώνουμε ότι για να υπάρξει κίνηση, ρεύμα, απαιτείται μία διαφορά δυναμικού. Μπορεί αυτή να είναι μία διαφορά πίεσης ή θερμοκρασίας, αν για παράδειγμα αναφερόμαστε στην κίνηση των υγρών ή των αερίων.

Η ακτινοβολία υποβάθρου, η αρχέγονη ακτινοβολία του σύμπαντος, δεν είναι ομοιόμορφη σε όλο το Σύμπαν, υπάρχουν περιοχές με διαφορετική πυκνότητα ύλης και ελαφρώς διαφορετική θερμοκρασία.

Αυτή ακριβώς η ανομοιομορφία στην κατανομή της ακτινοβολίας υποβάθρου ήταν ο παράγοντας που επέτρεψε στο αρχέγονο αέριο να συμπυκνωθεί και να σχηματίσει τα πρώτα άστρα. Αν, αντίθετα, η ακτινοβολία ήταν ομοιόμορφη σε όλο τον ουρανό, το Σύμπαν θα ήταν ακόμα και σήμερα μια ομοιογενής «σούπα» αερίου.

Γενικά όμως την κίνηση την προκαλεί και την συντηρεί η ανισότητα των δυνάμεων.

Η ενέργεια βασίζεται απαραίτητα σε προυπάρχουσες αντιθέσεις.

Την ανισότητα των δυνάμεων όμως την παρατηρούμε, στον δυαδικό κόσμο μας, με την εμφάνιση όλων των ποσοτήτων, αλλά και των ποιοτήτων! Μια απειρία υλικών εφαρμογών, συναισθηματικών καταστάσεων, διανοητικών μορφωμάτων! Μέσω και δι' αυτών των πολλαπλών καταστάσεων ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει, αλλά και να

συνειδητοποιήσει τον εαυτό του και το περιβάλλον του.

Χωρίς αισθητηριακή, συναισθηματική ή νοητική θεώρηση δεν μπορούμε να αντιληφθούμε καμία “διαφορά” και χωρίς την παρατήρηση των διαφορών δεν μπορούμε να έχουμε συνειδητότητα.

Γνωρίζουμε ότι υπάρχει φως, σε αντίθεση με το σκοτάδι!

Ο σκοπός δεν είναι να αντιστρέψουμε μία αξία στην αντίθετή της, αλλά να αναγνωρίσουμε την αντίθεση ανάμεσά τους, ώστε να συγκρατήσουμε και τις δύο αξίες στην πραγματική τους κατάσταση.

Κάποιοι θα την αποκαλέσουν εξισορρόπηση των αντιθέτων.

Έτσι, μπορούμε να βλέπουμε τον εαυτό μας από δύο διαφορετικές γωνίες. Ίσως τότε μπορέσουμε να βρούμε την ουδέτερη κατάσταση, δηλαδή τη θέση της μηδενικής επίδρασης, άρα της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας. Θέση

ανεπηρέαστης θέασης και όρασης των πραγμάτων.

Αλλιώς ο άνθρωπος κινδυνεύει να καταστεί μονόπλευρος.

Κάθε τι έχει δύο πλευρές και οι δύο είναι πάντα παρούσες στον δυαδικό κόσμο μας. Χρειάζεται να βλέπουμε και τις δύο, ασχέτως ποιά θα επιλέξουμε κάθε φορά. Χρειάζεται να αναπτύξουμε τη διπλή παρατηρητικότητα!

Η ανθρώπινη ψυχή που συγκροτείται από τα δύο αντίθετα, συνειδητό-ασυνειδητό, πρέπει να βρεί την ισορροπία! Τότε είναι δυνατό να παίξει τον ρόλο της, να αποτελέσει το πέρασμα από το ένα στο άλλο.

Το δύο παράγει το τρία και ο τρίτος παράγοντας ως ενέργεια αγωνίζεται να επανενωθούν τα δύο.

Γένεση – Ζωή – Θάνατος και πάλι γένεση του καινούριου!

Η ζωή είναι μία διαρκής εναλλαγή γένεσης και ανάπτυξης, μέσα από τη σταθεροποίηση και την ωρίμανση στην αναζήτηση της αρμονίας, μέχρι την τελική διάλυση που θα

χαράζει την πορεία της νέας γένεσης.

Η εξέλιξη στον κόσμο μας συντελείται μέσα από τις εναλλαγές της γένεσης και του θανάτου, με τον ρυθμό αυτών των κυκλικών εναλλαγών.

Η εξέλιξη ακολουθεί μία σπειροειδή ανελικτική κίνηση, η οποία κάποτε συμπίπτει με τον άξονά της στο διηνεκές του χώρου και του χρόνου.

Η ανισότητα των δυνάμεων δεν σημαίνει οπωσδήποτε μόνο διαίρεση! Γιατί πίσω από αυτήν κρύβεται η Ενότητα! Κρύβεται το ρεύμα της ζωής!

Σταμάτης □ Τσαχάλης